

РЕШЕНИЕ

№ 23254

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **6016** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. М. Б. и Б. М. Б. срещу мълчалив отказ на кмета на район „Витоша“ – Столична община да предостави административна услуга за заверка на молба – декларация вх. № РВТ23-МД94-32/09.04.2024 г., отнасяща се за обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за УПИ VI-1348, кв. 79 по плана на [населено място], район Витоша, Столична община (образуван от част от ПИ с идентификатор 11394.1798.1926) и сгради с идентификатори 11394.1798.1926.1 и 11394.1798.1926.2 по КККР на [населено място], район Витоша, Столична община.

В жалбата се посочва, че общината е дала незаконосъобразни указания за представяне на актуална скица на имота и коригиране адреса на жалбоподателите в заявлението. Счита, че органът няма право да извършва преценка за собствеността на имота. Поддържа, че са налице всички условия за предоставяне на исканата административна услуга, но към настоящия момент липсва произнасяне от страна на органа.

Ответната страна - кметът на район „Витоша“ – Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Развиват се доводи, че органът е изиска документи, които не са представени от жалбоподателя, при което не е възможно произнасяне по искането. Допълнително поддържа доводи за липсата на мълчалив отказ, тъй като администрацията не е бездействала, доколкото е изисквала документи, отнасящи се до това дали са съставяни актове за общинска собственост.

След като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства,

съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред кмета на район „Витоша“ – Столична община е образувано по подадена молба – декларация вх. № РВТ23-МД94-32/09.04.2024 г. от Р. М. Б. и Б. М. Б., с която е поискано нейното заверяване, което е по повод обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за УПИ VI-1348, кв. 79 по плана на [населено място], район Витоша, Столична община (образуван от част от ПИ с идентификатор 11394.1798.1926) и за сгради с идентификатори 11394.1798.1926.1 и 11394.1798.1926.2 по КККР на [населено място], район Витоша, Столична община.

В представена молба – декларация са посочени поземлените имоти и трима свидетели, които да бъдат разпитани при извършване на обстоятелствената проверка. Към молбата са приложени скици на поземления имот и двете сгради.

С писмо рег. № РВТ23-МД94-32-1/18.04.2024 г. на кмета на район „Витоша“ – Столична община са дадени указания на двамата жалбоподатели, че е необходимо да инициират процедура по изменение на КККР, тъй като посоченият в молбата УПИ VI-1348, кв. 79 по плана на [населено място], район Витоша, Столична община попада в част от ПИ с идентификатор 11394.1798.1926 КККР. Дадени са още указания за представяне на документи за собственост или документи за владееене на имота, както и одобрени строителни книжа или документи, удостоверяващи законност или търпимост на сградите. Обсъжданото писмо е получено на 26.04.2024 г. от двамата жалбоподатели.

Последвало е подаване на молба – уточнение вх. № РВТ23-МД94-32-2/29.04.2024 г. на двамата жалбоподатели, с която повторно се представят скици на имота и двете сгради. Поддържа, че от скиците е възможно индивидуализиране на имотите. Възражава за дадени указания за инициране на производството за изменение на КККР.

Допълнително към молбата от 29.04.2024 г. се прилагат геодезическо заснемане за търпимостта на двуетажна сграда, находяща се в УПИ VI-1348, кв. 79 по плана на [населено място], район Витоша, Столична община, както и Решение № ВГ78Б за възстановяване собствеността върху отнети гори и земи от горския фон в землището на [населено място].

Представена е още извадка от кадастралната карта на ПИ с идентификатор 11394.1798.1926, в която е отразено, че същият е със следната предходна индивидуализация: УПИ VI-1348, кв. 79 по плана на [населено място], район Витоша, Столична община. Освен това е представена извадка от действащия регулационен план, в която са посочени границите на УПИ VI-1348.

С писмо рег. № РВТ23-МД94-32-1/18.04.2024 г. на кмета на район „Витоша“ – Столична община са дадени повторни указания на жалбоподателите да се представи актуална скица на имота и комбинирана скица с удостоверение за идентичност към нея. Също така са дадени указания да се подадат нови 5 броя оригинали на молба – декларация, в които да се впишат постоянните адреси на двамата жалбоподатели. В тази връзка органът е приел, че посочените адреси от жалбоподателите не съвпадали с техните постоянни адреси. Указанията са съобщени на 15.05.2024 г. на двамата жалбоподатели.

По преписката липсват доказателства органът да се е произнесъл по подаденото искане за заверка на молбата – декларация или да е прекратил производството по повод неизпълнение на дадените указания.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 АПК. Издаването на удостоверения от страна на общинската администрация, изразяващи се във вписването на подлежащи на удостоверяване обстоятелства в молбата - декларация, която се представя пред нотариуса при извършване на обстоятелствена проверка, представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 ,буква „а“ от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията. Съгласно чл. 21, ал. 3 АПК волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът (изричен или мълчалив) да се издаде такъв документ, представлява индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване пред съд, ако засяга права или законни интереси. В тази връзка отказът (изричен или мълчалив) да се предостави исканата административна услуга носи белезите на индивидуален административен акт, с който се засяга неблагоприятно правната сфера на заявителя, поради което подлежи на съдебен контрол.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от лице с правен интерес като заявител пред административния орган и в срока по чл. 149, ал. 2 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 587, ал. 2 ГПК, ако собственикът не разполага с доказателства за собственост или ако те не са достатъчни, нотариусът извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност чрез разпит на трима свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот. Свидетелите се посочват по указание на собственика и трябва по възможност да бъдат съседи на имота.

В настоящия случай производството пред кмета на район „Витоша“ – СО е образувано по искане за предоставяне на административна услуга, която се изразява в заверяване на молба – декларация по обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за УПИ VI-1348, кв. 79 по плана на [населено място], район Витоша, Столична община и сгради с идентификатори 11394.1798.1926.1 и 11394.1798.1926.2 по КККР на [населено място], район Витоша, Столична община.

В това производство е необходимо кметът на общината да посочи трима свидетели по указание на молителя (по възможност да бъдат съседи на имота) и да удостовери, че имотът не е общинска собственост във връзка със забраната на чл. 86 от Закона за собствеността. Компетентността на административния орган се свежда единствено до посочване на трима свидетели и до проверка на обстоятелството дали въпросният имот и сградите са общинска собственост. По тези съображения органът действа при условията на обвързана компетентност и дължи произнасяне по заявеното искане, след като извърши служебна проверка за относимите обстоятелства.

Административният орган не е компетентен да се произнася по въпроса за кои лица са налице предпоставките за придобиване на правото на собственост – нито в това производство, нито по принцип, защото по това обстоятелство може да се произнесе единствено нотариус в производството по чл. 587 и сл. ГПК, т. е. нотариусът проверява дали молителят е придобил правото на собственост върху имот въз основа на придобивна давност, който извод се прави въз основа на наличните писмени доказателства и разпит на трима свидетели, посочени от кмета. Произнасянето по тези въпроси включва в себе си и произнасяне дали имотът, респ. част от него е общинска собственост, ако е посочено това от кмета.

Органът е надлежно сезиран по реда на чл. 29, ал. 1 и ал. 2 АПК, тъй като е подадено писмено искане (под формата на молба – декларация), което съдържа имената и адресите на заявителите и надлежно описание на имотите, позволяващи тяхната индивидуализация. Съгласно чл. 29, ал. 2, т. 1 АПК искането следва да съдържа пълното име и адреса на гражданина, от който изхожда. В това правило няма изискване за посочване на постоянния адрес на подателите. Последните сами определят адресите, на които да им бъдат връчвани съобщенията. По тези съображения са незаконосъобразни указания на органа, с които е изискал от жалбоподателите да подадат нови заявления, респ. молби – декларации, в които да се променят посочените адреси с отразяване на техните постоянни адреси.

В молбата – декларацията е налице надлежно описание на имота и двете сгради в него, което позволява тяхната индивидуализация. Това е подкрепено с приложените скици на имота, комбинирания скици и извадките на кадастралния и регулационния план, в които са видни границите на УПИ VI-1348, кв. 79 по плана на [населено място]. Липсва изискване за представяне на скици, а още по – малко същите да са в актуално състояние. В тази връзка органът има задължение да извърши служебна проверка, ако счита, че липсва яснота за местонахождението на имота. В тази връзка са неоснователни възраженията на органа, че жалбоподателите не са предоставили документи, необходими за произнасяне по искането.

Следва да се маркират като неправилни първите указания на органа, с които изисква от жалбоподателите да инициират процедура по изменение на КККР, да се представят документи за собственост или документи за владееене на имота, както и одобрени строителни книжа или документи, удостоверяващи законност или търпимост на сградите. Незаконността на строежа няма никакво отношение за притежанието на правото на собственост върху този обект. Производството по изменение на КККР няма никакво отношение с настоящото производство по заверяване на молбата – декларация. Още повече, че да се измени КККР по инициатива на жалбоподателите, то същите следва да притежават документ за собственост, а тъкмо заради липсата на такъв е образувано производството пред нотариуса по реда на чл. 587 ГПК. Изискването за представянето на документи за собственост или за владееене на имота, насочени за изясняването на собствеността, не е в правомощията на кмета, а още повече, че при евентуалното наличие на такива документи в полза на жалбоподателите, то за същите ще е безпредметно иницирирането на производството пред нотариуса по реда на чл. 587 ГПК. По този начин органът е иззел по недопустим начин функциите на нотариуса и осуетява провеждането на производството пред нотариуса, каквито правомощия няма.

В случай, че имотът или сградите са общинска собственост, органът няма право да отказва предоставянето на исканата административна услуга, а следва да отрази тези обстоятелства в молбата – декларация, като посочи, че е общинска собственост. Посочената от органа информация не обвързва нотариуса при преценката дали е налице придобивна давност, тъй като само той е компетентен да издаде констативния нотариален акт, респ. да провери дали е налице заявеният придобивен способ.

Горното налага извод за незаконосъобразност на оспорения отказ, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК следва да се отмени. Преписката следва да се върне на органа, който в 7 – дневен срок да предостави исканата административна услуга, като удостовери дали процесните имот и сгради представляват или не общинска собственост, както и да посочи трима свидетели по указание на молителя по

възможност да бъдат съседи на имота (не е задължително), за което следва да се събере информация.

По разноските

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на оспорващите следва да се присъдят разноски размер на 10 лева за държавна такса за всеки един от двамата. Неоснователно е искането за присъждане на адвокатски хонорар, тъй като по делото не е представен договор за правна помощ (само пълномощно) и документ за изплащане на адвокатски хонорар, от които да е видно уговорения размер и изплащането му. По делото се присъждат само направените разноски, а в случая липсват доказателства за извършването им.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район „Витоша“ – Столична община да предостави административна услуга за заверка на молба – декларация вх. № РВТ23-МД94-32/09.04.2024 г., подадена от Р. М. Б. и Б. М. Б., отнасяща се за обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за за УПИ VI-1348, кв. 79 по плана на [населено място], район Витоша, Столична община и сгради с идентификатори 11394.1798.1926.1 и 11394.1798.1926.2 по КККР на [населено място], район Витоша, Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявлението в 7 – дневен срок съобразно мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Р. М. Б. сумата в размер на 10 лева, представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Б. М. Б. сумата в размер на 10 лева, представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: